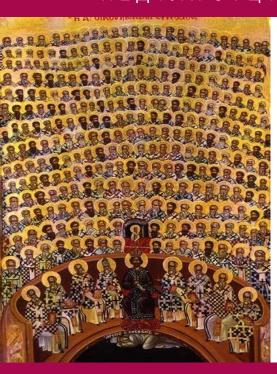

Protection of the Blessed Virgin Mary Ukrainian Catholic Parish Українська Католицька Парафія Покров Пресвятої Богородиці

St Mary's Ukrainian Catholic Parish 550 West 14th Ave Vancouver BC V5Z 1P6

<u>Www.stmarysbc.com</u> <u>Facebook- St Mary's Ukrainian Catholic</u>

SUNDAY OF THE FATHERS OF THE FIRST COUNCIL OF NICEA H Е Д І Л Я О Т Ц І В П Е РШО Г О С О Б О Р У В Н І К Е Ї

On this Sunday the Church commemorates the Fathers (Bishops) of the First Ecumenical Council.Persecution of Christians ceased during the fourth century, but heresies (false teachings) arose. One of these heresies was Arianism. Arius was a priest of Alexandria. He falsely taught that the Savior is not consubstantial (the same essence) with the Father, but is only a created being. In the year 325, 318 bishops representing Christian Churches from various lands gathered together at Nicea (presentday Iznik, Turkey) to counter this false teaching.

The Fathers of the Council declined to accept a Creed proposed by followers of Arius. Instead, they affirmed the Creed (Symbol of Faith) that we are familiar with. Saint Constantine asked the Council to insert into the text the word "consubstantial," which he had heard in the speeches of the bishops. The Fathers of the Council unanimously accepted this suggestion. In the Nicene Creed, the holy Fathers set forth and confirmed the Apostolic teachings about Christ's divine nature.

The icon of the Sunday of the Fathers of the First Ecumenical Council depicts Saint Constantine together with the Bishops who attended the Council and affirmed the unity of the Faith through the Nicene Creed. The Fathers are shown holding the text of the Creed, also referred to as the Symbol of Faith.

Welcome to all on-line Parishioners, guests and friends

Parish Administrated by: Father Serafym Grygoruk OSBM serh70@outlook.com

550 West 14th Ave Vancouver BC V5Z 1P6

Church office: 604-879-5830 Office email: office@stmarysbc.com

Святих Апостолів читання (20:16-18, 28-36)

Тими днями Павло вирішив плисти попри Ефес, щоб не баритися в Азії; поспішав бо, щоб, по змозі, на день П'ятдесятниці бути в Єрусалимі. З Мілету він послав у Ефес і прикликав пресвітерів Церкви. Коли ж вони прийшли до нього, він до них промовив: "Зважайте на самих себе й на все стадо, над яким Дух Святий поставив вас єпископами, щоб пасли Церкву Божу, що її він придбав кров'ю власною. Я знаю, що по моїм відході ввійдуть поміж вас вовки хижі, які не щадитимуть стада. Та й зпоміж вас самих повстануть люди, що говоритимуть погубні речі, щоб потягнути за собою учнів. Тому чувайте, пригадуйте собі, що я три роки, ніч і день, не переставав кожного з вас із сльозами наводити на розум. А тепер передаю вас Богові і слову його благодаті, що може збудувати й дати вам спадщину між усіма освяченими. Ні Срібла, ні золота, ані одежі я не вимагав ні від кого. Ви самі знаєте, що моїм потребам і тих, які зо мною, служили оці руки. У всьому Я показав вам, що, так працюючи, треба допомагати слабосильним і пам'ятати слова Господа Ісуса, що сам сказав: 'Білше щастя давати, ніж брати!' Промовивши це, він упав на коліна і з усіма ними почав молитися.

Від ЙОАНА Святого Євангелія читання (17:1-13)

у той час Ісус, підвівши очі свої до неба, проказав: "Отче, прийшла година! Прослав свого Сина, щоб Син твій тебе прославив, згідно з владою, що її ти дав йому над усяким тілом: дарувати життя вічне усім тим, яких ти дав йому. А вічне життя у тому, щоб вони спізнали тебе, єдиного, істинного Бога, і кого ти послав — Ісуса Христа. Я тебе на землі прославив, виконавши те діло, яке ти дав мені до виконання. Тепер же прослав мене, Отче, у себе — тією славою, що її я мав у тебе перед тим, як постав світ! Я об'явив твоє ім'я людям, яких ти дав мені із світу. Вони були твої, ти ж дав мені їх, і зберегли вони твоє слово. Нині збагнули вони, що все, що ти мені дав, — від тебе; слова бо, що ти мені дав, я їм дав, і сприйняли вони їх, і справді збагнули, що я від тебе вийшов, і увірували, що ти мене послав. Молю ж за них: не за світ молю, а за тих, яких ти дав мені, бо вони — твої. І все моє - твоє, твоє ж моє, і в них я прославився. я вже більше не у світі, а вони у світі, і я до тебе йду. Отче Святий! Заради Імени твого бережи їх, тих, що їх ти мені передав, щоб були одно, як ми! Бувши з ними у світі, я беріг їх у твоє ім'я; тих, яких ти дав мені, я їх стеріг, і ніхто з них не пропав, лише син загибелі, щоб збулося Писання. Тепер же іду до тебе, і кажу те, у світі бувши, щоб вони мали у собі радість мою повну."

Acts of the Apostles (20:16-18; 28-36)

In those days, Paul had decided to sail past Ephesus, so that he might not have to spend time in Asia; he was eager to be in Jerusalem, if possible, on the day of Pentecost. From Miletus he sent a message to Ephesus, asking the elders of the church to meet him. When they came to him, he said to them: "Keep watch over yourselves and over all the flock, of which the Holy Spirit has made you overseers, to shepherd the church of God that he obtained with the blood of his own Son. I know that after I have gone, savage wolves will come in among you, not sparing the flock. Some even from your own group will come distorting the truth in order to entice the disciples to follow them. Therefore be alert, remembering that for three years I did not cease night or day to warn everyone with tears. And now I commend you to God and to the message of his grace, a message that is able to build you up and to give you the inheritance among all who are sanctified. I coveted no one's silver or gold or clothing. You know for yourselves that I worked with my own hands to support myself and my companions. In all this I have given you an example that by such work we must support the weak, remembering the words of the Lord Jesus, for he himself said, 'It is more blessed to give than to receive.'" When he had finished speaking, he knelt down with them all and prayed.

John (17:1-13)

At that time Jesus looked up to heaven and said, "Father, the hour has come; glorify your Son so that the Son may glorify you, since you have given him authority over all people, to give eternal life to all whom you have given him. And this is eternal life, that they may know you, the only true God, and Jesus Christ whom you have sent. I glorified you on earth by finishing the work that you gave me to do. So now, Father, glorify me in your own presence with the glory that I had in your presence before the world existed. "I have made your name known to those whom you gave me from the world. They were yours, and you gave them to me, and they have kept your word. Now they know that everything you have given me is from you; for the words that you gave to me I have given to them, and they have received them and know in truth that I came from you; and they have believed that you sent me. I am asking on their behalf; I am not asking on behalf of the world, but on behalf of those whom you gave me, because they are yours. All mine are yours, and yours are mine; and I have been glorified in them."And now I am no longer in the world, but they are in the world, and I am coming to you. Holy Father, protect them in your name that you have given me. I guarded them, and not one of them was lost except the one destined to be lost, so that the scripture might be fulfilled. But now I am coming to you, and I speak these things in the world so that they may have my joy made complete in themselves.

Announcements

Congratulations - Bishop Severian Stefan Yakymyshyn O.S.B.M. Bishop Emeritus of New Westminster Westminster on his 65th anniversary of ordination as a priest May 19,1955. May the Lord Our God continue to bless you abundantly and the Holy Mother of God protect you at all times. Μισσα Πίτα!

• Community Spirit – Many of our parishioners are connecting with each other using media such as Facetime, Whatsap, Zoom, telephones for Book Clubs, bible studies, prayer groups to stay in touch. In these times, it's important to stay in touch.

THANK YOU

St. Mary's Ukrainian Catholic Church would like to thank all those parishioners and friends for their continued financial support during this time. We appreciate and are grateful for your support as our parish continues to meet ongoing financial obligations. Because of the strict COVID-19 restrictions it is difficult when we cannot pray and socialize together. Please continue to pray for all who have been affected by the pandemic. Let us remember all those frontline and essential workers who help us on a daily basis. May the Risen Lord bless, heal and strengthen all of us.

«Сім'я – це Євангеліє, добра новина для сучасного

розгубленого людства», – Блаженніший Святослав 15.05.2020 Сучасна пандемія дозволяє нам по-новому оцінити роль і місце сім'ї у Церкві. Ми сьогодні наново усвідомили родину як домашню Церкву, в якій батько виконує функцію священника, а мати — особливої ікони Церкви, як матері, що пригортає і чуває над життям і служить здоров'ю. Таку думку висловив Блаженніший Святослав, Отець і Глава УГКЦ, у своєму відеозверненні з нагоди Міжнародного дня сім'ї.

«Цими днями вся світова спільнота звертає свою увагу, думає, молиться за сім'ю. Всесвітній день сім'ї є особливою нагодою, щоб ще

раз ми відкрили для себе великий дар, який Бог Отець зробив для людини, створивши її», – зауважив Глава УГКЦ.

За його словами, з усіх видів людських спільнот саме сім'ю особисто створив Господь. Християни проголошують сім'ю Євангелієм, доброю новиною для того, щоб допомогти людині в сучасних обставинах, у цьому бурхливому світі, бути щасливою. Щоб допомогти їй не загубитися і не зневіритися.

«Сім'я, як спільнота любові, нерозривний і плідний союз між чоловіком і жінкою, у сучасних обставинах, зокрема в умовах

сучасної світової пандемії, справді представляється нам, як оазис порятунку людини», – сказав він.

Глава УГКЦ вважає, що чимало людей в обставинах пандемії має можливість врятуватися від цієї хвороби саме в лоні своєї родини.

«Сім'я – це особливий оазис плекання людських стосунків між людьми різних генерацій, різних поколінь. Це простір передавання досвіду від старших до молодших. Ми всі шукаємо захисту в колі своєї родини. Сім'я – спільнота любові. Вона нас сьогодні рятує і дає нам можливість віднайти зміст всього того, що ми переживаємо», – додав Отець і Глава УГКЦ.

«Спостереженням сучасного світу є те, що проблеми ізоляції висвітлили дуже велику проблему домашнього насильства. Тому сьогодні Христова Церква хоче бути поруч», – наголосив Глава УГКЦ.

«Навіть тоді, коли ми не можемо фізично зібратися разом у наших парафіях і громадах, – каже він, – дозвольте сьогодні Церкві завітати до ваших родин за допомогою сучасних засобів зв'язку».

А після цього усіх закликав до спільної молитви, щоб наша родина була школою любові.

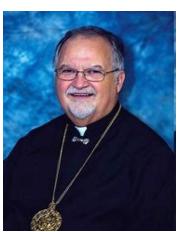
«Саме силою любові можна все здолати, перебороти і оздоровити. Лише оазис любові дає можливість пережити навіть глобальні виклики, які стоять сьогодні перед людством. Саме сила любові, яку ми можемо пережити в нашій сім'ї є сьогодні ліками проти страху. Не боятися в сучасних обставинах можна лише тоді, коли ми відчуваємо силу солідарності, любові, взаємної підтримки в наших родинах. Нехай сім'я — плідний союз любові між чоловіком і жінкою, буде цим маяком, який дасть світло для розбурханого людства в сучасних обставинах», — переконаний Предстоятель УГКЦ. «Щиро вітаю всі наші родини з цим днем. Щиро вітаю і молюся за наших наречених, які готуються укласти подружжя і, можливо, роздумують, як це зробити в умовах карантину. Я сьогодні хочу звернутися до дівчат і хлопців, які роздумують

над тим, чи вступати в подружжя. Нехай Євангеліє любові і сім'ї буде для вас закликом не боятися. Хай буде закликом іти вперед у людських стосунках і вчитися любити», – сказав він. «Нехай всемилостивий Господь благословить українську родину, що є Доброю новиною для нашого народу, держави і для

Департамент інформації УГКЦ

LEARNING TO WAIT DURING THIS PANDEMIC

нашого суспільства». – на завершення побажав Блаженнніший Святослав.

by Archbishop (Emeritus) Stefan Soroka

Our daily life has suffered many major disruptions as a result of the covid-19 pandemic. You and I have been challenged to be patient and to wait. For most of us, it is hard to wait. It is hard to wait in traffic. It is hard to wait in line at a check-out counter. It is hard to wait for a vaccine to be developed. The longer we wait, the worse we tend to worry.

Recall that the Risen Christ asked the apostles to wait after His ascension. Jesus knew that the apostles could not fulfill their work alone. They needed the presence of the Holy Spirit to accomplish the work of the kingdom. The Holy Spirit would encourage, instruct, guide, and comfort them in their earthly ministry. They needed to wait. Why wait? There is a lesson for you and for me in what happened to them while they waited.

Perhaps the apostles needed to wait so that they could learn some obedience. They needed to learn to prepare themselves in listening to God's plan for them.

The passage of time would also help to prepare the apostles' hearts. They needed time to heal from their failures. They needed time to draw together. There is a special fellowship that develops among those who wait.

Waiting increases anxiety. Jesus knows this and calls the apostles and us to move beyond anxiety to trust, to grow in faith. If things do not seem to work out the way we expected, perhaps it is an opportunity to find God's plan in our life.

Waiting can be fruitful. If our lives belong to God, we do not become frustrated when our plans do not work out. If time belongs to God, we are not angered when things get rearranged in life. We come to realize that our 'to-do' list may not match God's assignment list. God is more interested in obedience, in quiet hope, in a prepared soul, than He is in our accomplishments.

The apostles had to wait. Not for ten minutes. Not for ten hours. They will wait for ten days. They did not know how long they would have to wait. While they waited, they struggled with their desires to get started in their earthly ministry. They argued whether they heard Jesus accurately. They struggled to encourage each other, to keep from quitting and returning home.

While waiting, the apostles learned to pray like they had never had to pray before. They learned to depend on one another. They learned to use their faith. In the absence of the physical presence of Jesus, they allowed their faith in his world to grow.

They waited and they became the men that Jesus knew they could be. They became a Church.

Just wait! Imagine what can happen to you and to me beyond the challenge of this pandemic.

Mission Days

You are invited to embark on an extraordinary pilgrimage that will last for ten days—from the Ascension to the Pentecost . During this time the attention of our entire Church will be towards our common vocation as "missionaries," that is to say a community ready to share God's Word of salvation with others.

"Through our active participation in the spiritual efforts of these ten Mission Days, once again we are called upon to discover and understand anew that our parish communities and families (domestic churches) are missionary in nature. Such understanding flows form the gift of our Baptism, by virtue of which, and through the power of its mystery, we have committed ourselves to believe, live, serve, and share the experience of our faith in Christ; and not simply with our family members, but with everyone we meet in life".

Let our entire parish community begin this pilgrimage. Let us pray that the Lord might renew our life in God by the grace and intercession of the Holy Spirit.

Make this pilgrimage at home with your family. Dedicate at lest 5 minutes of your time during these 10 days by praying with the "Mission Days Guidebook" and contemplating how you can fulfill the mission task (also included in this Guidebook). The booklets are linked below in English and Ukrainian.

